

работи вжтрѣ въ себе си. Когато на българина доде нѣкой приятель на гости, той го взема и му показва какво има въ своето стопанство, какъ той е нареденъ, и приятельтъ му го похвалява и се радва; единъ день ще доде Господь отъ Небето, кждѣ ще Го разведете вие? Плѣвнята ви, хамбарътъ ви сж съборени, черквата и училището сжщо. Ако Той намѣри всѣко нѣщо тукъ въ редъ и порядкъ, ще каже: „Ето човѣкъ, който е работилъ разумно“. Това е мисльта, която Христось прѣдставя прѣдъ васъ тази сутринь — „колко по-горѣ стои човѣкъ отъ овца“.

(Бесѣда, държана на 28. септемврий 1914 г. въ София.)

